सर्गः ८ मनसापि न विप्रियं मया कृतपूर्व्वं तव किं जहासि मां। ननु शब्दपतिःक्षितेरहं त्वयि मे भावनिबन्धनारतिः॥५५॥ कुसुमोत्खचितान्वलीमतश्चलयन् भृङ्गरुचस्तवालकान्। करभोरु करोति मारुतस्त्वदुपावर्त्तनशङ्कि मे मनः॥ ५६॥ शशिनं पुनरेति शर्व्वरी दयिता द्वन्द्वचरं पतत्रिणं। इति तौ विरहान्तरक्षमौ कथमत्यन्त गता न मां दहेः॥ ५७॥

मनसेति। मया तव विप्रियं मप्रिय। मनसापि न कृतपूर्व्वं पूर्व्वं कृतं त्वं मां किं० किमर्थं जहासि त्यजसि ननु निश्चये अहं क्षितेः पृथिव्याः शब्दतः स्वामी नत्वर्थतदत्यर्थः त्वयि मे मम रतिःप्रीतिर्भावःस्वभावोऽभिप्रायो वानिबन्धनं कारणं यस्याःसा अस्ति॥५५॥ कुसुमेति हेकरभोरु मारुतः पवनो मे मनस्तव उपावर्त्तनं पुनरागमनं शङ्कते तत्करोति किं० कुर्व्वन् तवालकान् केशान् चलयन् कम्पयन् किं० अलकान् कुसुमैः पुष्पैरुत्खचितान् व्याप्तान् पं किं० अं वली भङ्गी तद्वतः पं किं० अं भृङ्गाणां भ्रमराणां रुक् कान्तिरिवका न्तिर्य्येषां तान्॥ ५६॥ शशिनमिति। शर्व्वरी रात्रिः शशिनं चन्द्रं पुनरेति प्राप्नोति दयिता प्रिया द्वन्द्वेन स्त्रीपुंसयुगलेन चरति तं पतत्रिणं पक्षिणं चक्रवाकं पुनरेति इतिहेतोस्तौ चन्द्रचक्रवाकौ विरहस्य वियोगस्यान्तरमवधिस्तं क्षमेते सहेते तौ अत्यन्तं पुनरावृत्तिरहितं यथा तथा गता त्वं मां कथं न दहेः तापयेरेवेत्यर्थः॥ ५॥